

การพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค 5W1H ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะ

The Developing The Skill Of Writing Stories From Pictures Of Prathomsuksa 6 Students By Using The 5W1H Technique And The Skill Exercises

Received:	June	30, 2022
Revised:	September	1, 2022
Accepted:	October	12, 2022

นพรัตน์ ทิพภูเขียว (Nopparat Tiphukhiao)*

พัทธนันท์ พาป้อ (Phatthanant Phapor)**

ปพิชญา พรหมกันธา (Paphitchaya Phromkantha)***

บทคัดย่อ

การพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค 5W1H ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ 5W1H 2) เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ 5W1H ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบุพผาราม อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 6 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้การวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกการเขียนเล่าเรื่องจากภาพ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเล่าเรื่องจากภาพ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนใช้สถิติการทดสอบ nonparametric แบบ wilcoxon signed ranks test

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกการพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค 5W1H ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.20/91.32 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้
2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค 5W1H ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การพัฒนาทักษะ; การเขียนเล่าเรื่องจากภาพ; เทคนิค 5W1H; แบบฝึกทักษะ

* นักศึกษา สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
Student of the Thai Language Department, Faculty of Education, Chaiyaphum Rajabhat University
E-mail: thaieducpru@gmail.com

** อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
Lecturer, Department of Thai Language, Faculty of Education, Chaiyaphum Rajabhat University,
E-mail: thaieducpru@gmail.com

*** อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
Lecturer, Department of Thai Language, Faculty of Education, Chaiyaphum Rajabhat University,
E-mail: thaieducpru@gmail.com

Abstract

The developing on writing and storytelling skill of Prathomsuksa 6 students by using the 5W1H technique and the skill exercises, the purpose were: 1) to develop a writing and storytelling skill exercises for Prathomsuksa 6 students to be effective according to 80/80 the standard of criteria, 2) to develop the writing and storytelling skill of Prathomsuksa 6 students by using the 5W1H technique and the skill exercises. Using the purposive sampling method, the researcher selected a sample population consisting of 6 students of Prathomsuksa 6 at Buparam School, Kaset Somboon District, Chaiyaphum Province of academic year 2021. The instruments of research consisted of learning activity plan, writing and storytelling skill exercises, reading and writing and storytelling achievement test. Initially, the data collected were analyzed by application of descriptive statistics techniques; mean (mean (\bar{X}), standard deviation (SD.). In comparing levels of achievement test used Wilcoxon signed rank test to compared both prior to and after study groups.

The results showed that:

1) The performance of writing and storytelling skill exercises by using the 5W1H technique and the skill exercises for Prathomsuksa 6 effective $E_1/E_2 = 85.20/91.32$ which was higher than the set 80/80 the standard of criteria.

2) to develop the writing and storytelling skill of Prathomsuksa 6 students by using the 5W1H technique and the skill exercises after using was higher than the pre-test scores at the .05 statistical significant level.

Keywords: developing skill; writing stories from pictures; 5w1h technique; skill exercises

บทนำ

ภาษาไทยมีความสำคัญต่อคนไทยทุกคนเพราะจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวันทั้งฟัง พูด อ่าน และเขียน ดังนั้น คนไทยทุกคนจึงต้องเรียนรู้ในฐานะเจ้าของภาษาเพื่อจะได้ใช้ภาษาให้ถูกต้องในการติดต่อสื่อสาร (Department of Education, 2002: 3) ซึ่งการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาเยาวชนในยุคปัจจุบัน มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาในการสื่อสาร ภาษาจึงมีความสำคัญกับทุกชนชาติ สำหรับชนชาติไทยใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงานและดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูล สารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาการกระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (Ministry of Education, 2008: 37)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (Ministry of Education, 2008) ได้จัดการเรียนวิชาภาษาไทยไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ 5 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู การพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรมอย่างสัมพันธ์กันผู้เรียนจะต้องหมั่นฝึกฝน

เพื่อความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร ซึ่งทักษะแต่ละทักษะมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างมาก ทักษะการอ่าน การฟัง การดูนั้นเป็นทักษะที่ต้องรับรู้เรื่องราว ส่วนทักษะการพูดและการเขียนเป็นทักษะของการถ่ายทอดความรู้ อาจจะเป็นการพูดเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ การเขียนบรรยายจากภาพ ดังนั้นการเรียนวิชาภาษาไทยจึงเป็นการเรียนเพื่อการสื่อสารให้ผู้อื่นรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจากสาระการเรียนรู้ทั้ง 5 สาระนี้ ทักษะการเขียนนับว่าเป็นทักษะที่ย่างยากซับซ้อนกว่าทักษะอื่น ๆ ผู้ที่จะเขียนได้ดีจะต้องเป็นผู้ที่ฟังมาก อ่านมาก มีความรู้ และประสบการณ์กว้างขวาง พร้อมทั้งยังสามารถเลือกใช้ถ้อยคำ สำนวนมาเรียบเรียงเป็นภาษาเขียน ได้ถูกต้องและสละสลวย ทักษะการเขียนจะเกิดในบุคคลใด ๆ ได้ บุคคลนั้นจะต้องใช้เวลาฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งในการเขียนผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงผู้ที่รับสารด้วยว่าจะเขียนอย่างไรให้ผู้รับสารเข้าใจและสามารถปฏิบัติ ตามได้ (Satayopas, Sanit. 2002: 142) ดังนั้นการเขียนนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวันเป็นทักษะที่มีความสำคัญในการสื่อสาร เพราะการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกของตนเองออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร ดังที่ Boontanta, Saranya. (2009: 2) กล่าวไว้ว่า การเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่ใช้ในการส่งสาร เพื่อสื่อความคิดหรือเรื่องราวเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งผู้ส่งสารต้องการถ่ายทอดไปยังผู้รับ เป็นเครื่องมืออันสำคัญ ในการส่งเสริมสติปัญญา ความรู้ ความคิด ความรู้สึกของมนุษย์ และเครื่องมือสำหรับบันทึกเรื่องราว ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม อีกทั้งยังช่วยสืบทอดวิชาความรู้ต่าง ๆ จากอดีตต่อเนื่องถึงปัจจุบันไปจนถึงอนาคต เพื่อให้การสื่อสารระหว่างผู้สื่อสารและผู้รับสารมีความเข้าใจที่ตรงกัน จำเป็นต้องอาศัยการเขียน เพื่อสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ Dittabanjong, Rosrin. (2009: 2) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า การเขียนมีความสำคัญมากทั้งต่อตัวผู้ส่งสารและผู้รับสาร เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร ทำให้การส่งสารสัมฤทธิ์ผล นอกจากนี้ Srivaddhanapong, JUm pit. (2004: 10) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนว่าเป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับสื่อสารทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคต โดยเป็นสื่อกลางที่ช่วยนำเสนอข้อมูลให้ผู้อ่านได้รับทราบถึงสิ่งที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ เป็นการแสดงให้เห็นความรู้และสติปัญญาของผู้เขียน และช่วยแสดงให้เห็นถึงตัวตนของผู้เขียน

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาพิจารณารายละเอียดอีกครั้งพบปัญหาในการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบุพผาราม อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 พบว่า นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีปัญหา ในด้านการเขียน คือ นักเรียนเขียนเล่าเรื่องจากภาพไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะรูปภาพที่มีลักษณะของเนื้อเรื่องที่เยอะ ทำให้ให้นักเรียนเกิดความสับสนว่าจะเขียนเนื้อเรื่องนั้นออกมาในรูปแบบใด ทำให้เกิดความไม่อยากเรียน และนักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการเขียนเล่าเรื่องจากภาพและเขียนผิด ซึ่งสังเกตได้จากการ ตรวจงานในสมุดงานของนักเรียน การเขียนเล่าเรื่องตามจินตนาการของนักเรียน เนื่องจากผู้เรียนมีศักยภาพ ความพร้อมในด้านการเรียนที่ยังไม่เต็มที่ อีกทั้งพื้นฐานในการเรียนรู้มีความแตกต่างกัน ทำให้เกิดการเรียนรู้ ที่แตกต่างกัน จึงยากต่อการรับรู้ให้เหมือนกันทั้งหมดได้ ผู้วิจัยจึงคิดแนวทางปัญหาและได้เลือกที่จะแก้ปัญหา ในการเรียนรู้ภาษาไทยซึ่งมีสาเหตุมาจากการขาดทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว เพราะ พื้นฐานความรู้ด้านการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนยังไม่ดีพอ ทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสาร ซึ่งเป็นปัญหา ที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข หากละเลยข้อบกพร่องเหล่านี้ไปก็อาจทำให้นักเรียนเขียนผิดไปตลอด และในการปรับปรุงพัฒนานั้นต้องอาศัยความร่วมมือทั้งครูผู้สอนและนักเรียน การแก้ปัญหาการเขียน ของนักเรียนเป็นสิ่งที่ต้องฝึกฝนอยู่เสมอเพื่อให้นักเรียนเกิดความชำนาญ และสามารถเขียนสื่อสาร ได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง ผู้วิจัยจึงมุ่งพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ 5W1H
2. เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ 5W1H ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะ

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ 5W1H มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ 5W1H ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะ ก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกัน

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับการเขียนเล่าเรื่องจากภาพ

Thai-Ubun, Duangjai. (2011: 245) ได้กล่าวว่าการเขียนเล่าเรื่องหรือการเขียนเรื่องจากประสบการณ์ หมายถึง การเขียนเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริงที่อาจเป็นประสบการณ์ตรงหรือได้รับการบอกกล่าวมาจากผู้อื่นโดยอาจสอดแทรกความคิดและข้อสังเกตต่าง ๆ ของผู้เขียนไว้

Jutawijit, Kesini. (2009: 7-8) อธิบายความสำคัญของการเขียนสร้างสรรค์ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์มีคุณค่าในการยกระดับความคิดและประเทืองสติปัญญา เปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้มองเห็นทางเลือกที่หลากหลาย และจุดประกายเป้าหมายให้ผู้อ่านรู้สึกสั่นคลอนทางความคิด หรือถึงขั้นรื้อถอนสิ่งที่เป็นความคิดและความเชื่อเดิม ๆ ออกไป

แนวคิดเกี่ยวกับเทคนิค 5W1H

Yomdit, Chanchai. (2005: 161) กล่าวว่า การสอนคิดให้ลึกเชิงวิเคราะห์ การคิดแบบนี้มีวิธีคือ ใช้วิธีของสูตร 5W1H คือ อะไร (What) มีอะไรเกิดขึ้นบ้าง มีรายละเอียดเป็นอย่างไร ใคร (Who) ใครกันที่เป็นต้นเรื่อง เจ้าของเรื่อง บุคคลสำคัญของเรื่อง ผู้ใดได้รับผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบ ที่ไหน (Where) สถานที่หรือตำแหน่งที่ชัดเจน เมื่อใด (When) ที่เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นหรือจะเกิด ทำไม (Why) ทำไมหรือเพราะเหตุใด เรื่องนั้นจึงเกิด อย่างไร (How) รายละเอียดสิ่งที่เกิดขึ้นหรือกำลังจะเกิดมีความเป็นไปได้ในลักษณะใด

Khamani, Thissana. (2005: 407) ได้อธิบายถึงความสำคัญและข้อควรคำนึงในการใช้คำถาม ดังนี้

1. ถามคำถามทีละคำถาม ไม่ควรถามหลายคำถามติดต่อกัน
2. คำถามแต่ละคำถาม ไม่ควรมีประเด็นมากเกินไป
3. คำถามควรชัดเจน ถ้าคำถามกว้างเกินไป ผู้เรียนตอบไม่ตรงประเด็นควรปรับคำถามให้เฉพาะเจาะจงมากขึ้น
4. คำถามไม่ควรยาวเกินไป ผู้เรียนหรือผู้ตอบจะจำประเด็นไม่ได้ หรืออาจจะหลงประเด็นไปได้
5. ควรใช้น้ำเสียงและท่าทางที่เหมาะสมประกอบการถาม
6. เมื่อถามคำถามแล้ว ควรให้เวลาผู้เรียนคิด
7. ไม่ควรทวนคำถาม และไม่ควรถวนคำตอบของผู้เรียนบ่อย ๆ
8. ผู้สอนควรให้คำชมแก่ผู้เรียนบ้าง แต่ไม่บ่อยเกินไป ควรเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน และควรพยายามค่อย ๆ เปลี่ยนการเสริมแรงจากภายนอกไปสู่การเสริมแรงภายใน
9. หลีกเลี่ยงการชมประเภท ดี...แต่...

10. การชมต้องมีฐานจากความเป็นจริง และความจริงใจ
11. ถามผู้เรียนและให้โอกาสผู้เรียนในการตอบอย่างทั่วถึง ให้ความเสมอภาคแก่ผู้เรียน ทั้งชายและหญิง ทั้งเก่งและอ่อน ทั้งที่สนใจและไม่สนใจ
12. เมื่อถามคำถามแล้ว ผู้สอนควรเรียกให้ผู้เรียนตอบเป็นรายบุคคล ไม่ควรให้ผู้เรียนตอบพร้อมกัน

13. เมื่อถามแล้วไม่มีผู้ใดตอบได้ ควรตั้งคำถามใหม่ โดยใช้คำถามที่ง่ายขึ้นหรืออธิบาย ขยายความ หรือให้แนวทางในการตอบ การใช้คำถามเป็นเทคนิคอย่างหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนค้นหาแนวคิดได้

Mulkham, Suvit. (2004: 74) กล่าวไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้เทคนิคคำถามเป็น กระบวนการ ทางความคิดของผู้เรียน โดยผู้สอนจะป้อนคำถามในลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นคำถามที่ดี สามารถพัฒนา ความคิดผู้เรียน ถามเพื่อให้ผู้เรียนใช้ความคิดเชิงเหตุผล วิเคราะห์ วิจารณ์ สังเคราะห์ หรือประเมินค่า เพื่อจะ ตอบคำถามเหล่านั้น ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบใช้คำถาม ดังนี้

1. คำถามประเภทต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นคำถามที่ดีมีคุณภาพ และสามารถพัฒนาความคิดผู้เรียน
2. เทคนิคการใช้คำถามของผู้สอน
3. การตอบคำถามของผู้เรียน

แนวคิดเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ

Thanyalakshan, Sasithorn. (1999: 375) กล่าวว่าแบบฝึกทักษะ หมายถึง แบบที่ใช้ฝึกความ เข้าใจฝึกทักษะต่าง ๆ และทดสอบความสามารถของนักเรียนตามบทเรียนที่ครูสอน ว่านักเรียนเข้าใจและ สามารถนำไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติมขึ้นแบบฝึกนอกจากจะสนองในด้าน ความรู้แล้ว ในด้านจิตใจ แบบฝึกก็มีส่วนช่วยให้เกิดความสำนึกภาคภูมิใจที่ทำได้ เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ในการทำ

Thamwiset, Nilaphorn. (2003: 11) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกที่ครูนำมา เป็นเครื่องมือในการสอน จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะต่าง ๆ ให้ดีขึ้น ดังนั้นแบบฝึกการเขียนสะกดคำ จึงมีความสำคัญในการช่วยเหลือให้นักเรียนสามารถในการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง แม่นยำ และสื่อความหมายได้ อย่างชัดเจน

Jongkol, Thipsuda. (1998: 35) ได้กล่าวถึงแบบฝึกที่ดีนั้นต้องสร้างขึ้นตามหลักจิตวิทยามีการใช้ ภาษาง่าย น่าสนใจ ฝึกหลาย ๆ แบบเนื้อหาต้องเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียนนอกจากนี้ควรสร้าง แบบช่วยทำทหายความรู้และความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหาและก่อให้เกิดความคิด สร้างสรรค์

Prasarnsuk, Viwat. (1998: 14) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้ แบบฝึกทักษะ มีประโยชน์ต่อครูและนักเรียน ทำให้การสอนของครูประสบผลสำเร็จ เพราะตัวแบบฝึกทักษะนั้นครอบคลุมด้วย เนื้อหาทั้งหมด และช่วยทุ่นเวลาในการสอนด้วย ทำให้ครูทราบผลการเรียนของนักเรียนดียิ่งขึ้น ครูแก้ปัญหาได้ ถูกจุด และช่วยให้นักเรียนเกิดความสำเร็จตามความต้องการ ซึ่งจะช่วยเสริมความรู้ความเข้าใจของนักเรียน แต่ละคนได้ชัดเจน เป็นเครื่องมือทำให้เกิดการเรียนรู้ผู้เรียนเกิดความสนใจบทเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Suksuwan, Kamonchanok. (2019) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องจากภาพเพื่อส่งเสริม ทักษะการเขียนเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 เพื่อสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียน เรื่องจากภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเพื่อ เปรียบเทียบทักษะการเขียนเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

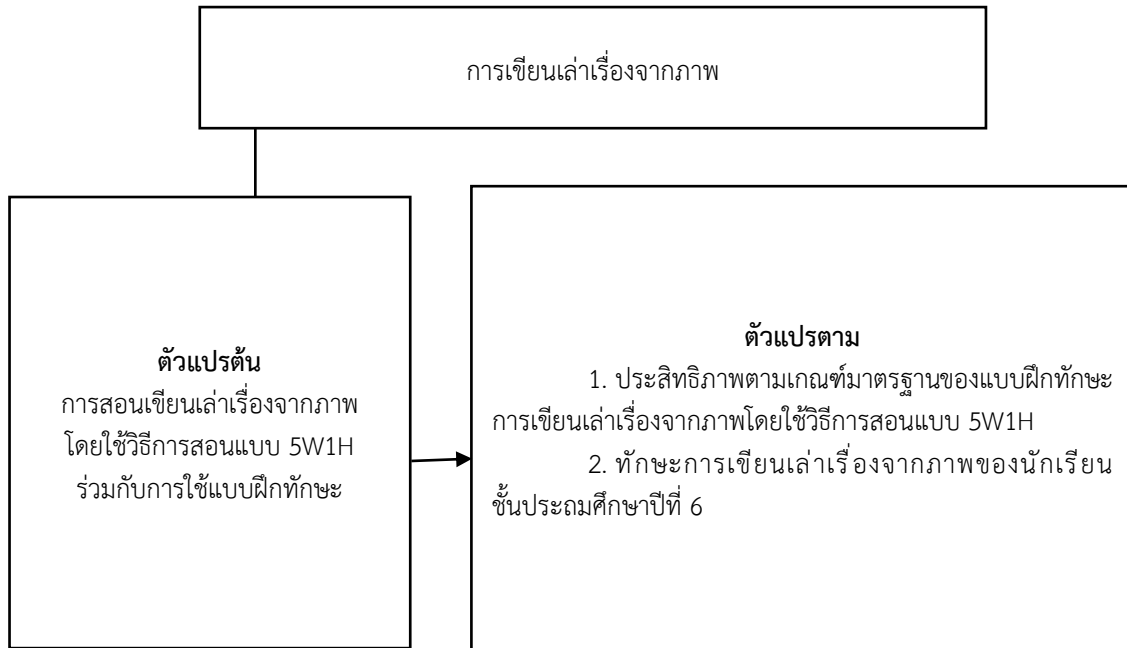
ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องจากภาพ มีทักษะการเขียนเรื่องจากภาพ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Sankhym, Waraphorn. (2019) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร เพื่อสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิจัย พบว่า 1. แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.72/84.55 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Thongnuch, Kamonphorn. & Laksanasisi, Churairat. (2018) ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทพศิรินทร์ ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H และการสอนปกติ เพื่อ (1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H กับการสอนปกติ(2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H (3) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้อ่านปกติ ผลการวิจัยพบว่า (1) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H หลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และ (3) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

Sinthu, Alisa. (2020) ได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H เรื่อง ปัญหาความรุนแรงในสังคมไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H เรื่อง ปัญหาความรุนแรงในสังคมไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และเพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H เรื่อง ปัญหาความรุนแรงในสังคมไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า (1) การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H พบว่า มีผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H อยู่ในระดับมากที่สุด และรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 91.28/81.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 (2) ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษามีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนบุพผาราม อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวนนักเรียน รวม 95 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2564

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบุพผาราม อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 6 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2564 ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนเขียนเล่าเรื่องจากภาพโดยใช้วิธีการสอนแบบ 5W1H

ตัวแปรตาม 1. ประสิทธิภาพการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 2. ทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ 5W1H จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 2 ชั่วโมง รวมเป็นเวลาทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นผ่านขั้นตอนการตรวจสอบ และหาค่าความดัชนีของความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว และมีค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาเท่ากับ 1.00 ทั้ง 8 แผน

2. แบบฝึกทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ 5W1H จำนวน 8 แบบฝึก ซึ่งแบบฝึกทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นผ่านขั้นตอนการ

ตรวจสอบ และหาค่าความดัชนีของความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ และมีค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาเท่ากับ 1.00 ทั้ง 8 แบบฝึก

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนเล่าเรื่องจากภาพจำนวน 1 ข้อ เป็นข้อสอบแบบอัตนัยเขียนตอบ 1 ข้อ เพื่อวัดพฤติกรรมของนักเรียนหลังใช้เทคนิค 5W1H ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ว่านักเรียนสามารถเขียนเล่าเรื่องจากภาพได้ถูกต้อง ซึ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นผ่านขั้นตอนการตรวจสอบและหาค่าความดัชนีของความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ และมีค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาเท่ากับ 1.00 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการและวิธีการสร้างเครื่องมือวัดผลทางการศึกษา วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ในคำอธิบายของหลักสูตรเพื่อเขียนจุดประสงค์

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเล่าเรื่องจากภาพชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบเขียนตอบ จำนวน 1 ข้อ

3.4 เสนอแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเล่าเรื่องจากภาพ แก่อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและเนื้อหา

3.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเล่าเรื่องจากภาพที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องของข้อสอบกับวัตถุประสงค์

3.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเล่าเรื่องจากภาพมาแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน และนำไปเสนอแก่อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยเพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

3.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเล่าเรื่องจากภาพที่ผ่านการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้ว นำไปจัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเล่าเรื่องจากภาพ เพื่อใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ทั้งนี้ เครื่องมือทั้ง 3 ประเภท ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นผ่านขั้นตอนการตรวจสอบ และหาค่าความดัชนีของความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence หรือ IOC) จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านแล้ว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

ตอนที่ 1 หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพ

แบบฝึกทักษะ	คะแนนแบบทดสอบ	
	ทดสอบก่อนเรียน (E ₁)	ทดสอบหลังเรียน (E ₂)
1	51	55
2	49	50
3	50	52
4	55	59
5	53	55
6	49	53
7	52	55
8	50	55
รวม	409	434
คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ	85.20	91.32

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E₁E₂ ซึ่งประสิทธิภาพของแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 85.20/91.32 แสดงว่าชุดแบบฝึกทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียน

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อน และหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค 5W1H ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะ

รายการประเมิน	N	\bar{X}	S.D.	Mean Rang	Z	p (Sig.)
ก่อนเรียน	6	25.33	1.65	2.83	-2.20	.02
หลังเรียน	6	27.83	1.47			

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค 5W1H ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค 5W1H ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ 5W1H และ 2) เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ 5W1H ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะ ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกการพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค 5W1H ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.20/91.32 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค 5W1H ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค 5W1H ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า การวิจัยครั้งนี้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้สามารถอธิบายผลได้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกการพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค 5W1H ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.20/91.32 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ เนื่องจากผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกตามแนวทางทฤษฎีการสร้างแบบฝึกที่ดีของ Jongkol, Thipsuda. (1998: 35) ได้กล่าวถึงแบบฝึกที่ดีนั้นต้องสร้างขึ้นตามหลักจิตวิทยา มีการใช้ภาษาง่าย น่าสนใจ ฝึกหลาย ๆ แบบ เนื้อหาต้องเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน นอกจากนี้ ควรสร้างแบบฝึกช่วยทำความเข้าใจและความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหาและก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ จึงส่งผลให้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในครั้งนี้บรรลุตามเกณฑ์มาตรฐาน สอดคล้องผลการวิจัยของ Sukanya Wongsiri (2012) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ในการเขียนเรื่องตามจินตนาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” พบว่า ชุดกิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนเรื่องตามจินตนาการที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.38/81.93 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด นอกจากนี้จากผลการวิจัยของ Suksuwan, Kamonchanok. (2019) ที่ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องจากภาพเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 เพื่อสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องจากภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องจากภาพ มีทักษะการเขียนเรื่องจากภาพ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากผลงานวิจัยของ Sankhym, Waraphorn. (2019) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร เพื่อสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิจัย พบว่า 1. แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.72/84.55 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค 5W1H ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า คะแนนการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.33 หลังเรียนเท่ากับ 27.83 คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากแผนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเหมาะสมกับเทคนิค 5W1H ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะ ทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพดีขึ้นกว่าก่อนเรียน เนื่องจากในกระบวนการสอนการเขียนเล่าเรื่องจากภาพโดยใช้เทคนิค 5W1H ในแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีวิธีการลำดับขั้นการสอนเขียนเล่าเรื่องโดยใช้เทคนิค 5W1H ซึ่งขั้นสอนจัดกิจกรรมผู้วิจัยบอกขั้นตอนชัดเจนว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน

เมื่อไร ทำไม และอย่างไรในเรื่องบ้าง 5W คือ Who (ใคร) What (อะไร) Where (ที่ไหน) When (เมื่อไร) Why (ทำไม) และ 1H คือ How (อย่างไร) ทำให้วิธีการสอนแบบ 5W1H สามารถพัฒนาทักษะได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Thongnuch, Kamonphorn. & Laksanasisi, Churairat. (2018) ที่เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทพศิรินทร์ ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H และการสอนปกติ พบว่า (1) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H หลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sinthu, Alisa. (2020) ที่ได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H เรื่อง ปัญหาความรุนแรงในสังคมไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า (1) การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H พบว่า มีผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H อยู่ในระดับมากที่สุด และรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 91.28/81.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 (2) ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษามีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด

จากผลการวิจัยข้างต้นกล่าวโดยสรุปได้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพ ซึ่งเป็นทักษะขั้นพื้นฐานของการเขียนนั้น ผู้สอนสามารถบูรณาการโดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับเทคนิคการสอนอ่านแบบ 5W1H เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย และเกิดความสนใจมากยิ่งขึ้น เพราะแบบฝึกทักษะเป็นสื่อที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติซ้ำ ปฏิบัติบ่อย ๆ ทำให้เข้าใจบทเรียน จดจำเนื้อหาในบทเรียนได้ดีขึ้น ง่ายขึ้น และสามารถนำแบบฝึกทักษะมาทบทวนเนื้อหาเดิมได้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค 5W1H ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ครูผู้สอนควรวิเคราะห์ความรู้พื้นฐานของผู้เรียน และเลือกเนื้อหาที่นักเรียนสนใจ ไม่ควรเลือกเนื้อหาที่ยากเกินไป
2. ครูผู้สอนควรส่งเสริมกิจกรรมการเขียนเล่าเรื่อง โดยใช้เทคนิครูปแบบที่หลากหลายอย่างต่อเนื่อง
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่องจากภาพโดยใช้วิธีการสอนแบบ 5W1H ครูผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบคำถาม
4. ครูผู้สอนพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนให้หลากหลายรูปแบบ เช่น การใช้นิทาน สื่อผสม ฯลฯ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยการนำวิธีการสอนแบบ 5W1H ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนชั้นอื่น ๆ เพื่อฝึกให้นักเรียนพัฒนาทักษะการคิด การตั้งคำถามและตอบคำถาม ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

References

- Boontanta, Saranya. (2009). Improving spelling skills Ban Pong School, Mae Sai District (การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ โรงเรียนบ้านโป่ง อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย). Master of Science Thesis, Chiang Rai Rajabhat University, Chiang Rai Rajabhat University, Thailand.
- Department of Academic Affairs. (2002). Management of learning Thai learning materials according to the basic educational curriculum Buddhist Era 2008 (การจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551). Printing Company of The Shipping and Supplies Organization (RSA).
- Dittabanjong, Rosrin. (2009). Writing (การเขียน) (2nd ed.). Thonburi: Thonburi Rajabhat University.
- Jongkol, Thipsuda . (1998). The development of an exercise in reading and spelling skills in Thai subject for year 4 students's English major (การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน และสะกดคำยาก วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4). Master's Thesis, Khon Kaen University, Khon Kaen, Thailand.
- Jutawijit, Kesini. (2009). Creative writing in print media, good ideas never run out (การเขียนสร้างสรรค์ทางสื่อสิ่งพิมพ์ ไอเดียดี ๆ ไม่มีวันหมด). Nakhon Pathom: Nakhon Pathom Rajabhat University.
- Khamani, Tissana. (2005). Teaching knowledge (4th Ed.). Dan Sutta Printing Co., Ltd.
- Ministry of Education. (2008). Core Course of Basic Education Buddhist Era 2008. Agricultural Cooperative Assembly of Thailand.
- Mulkham, Suvit. (2004). Analytical thinking teaching strategies (กลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์). Phab-Phim.
- Poratha, Supornsra. (2015). Developing the storytelling ability of second graders at Prince Royal's College using the Zippa format (การพัฒนาความสามารถในการเขียนเล่าเรื่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย โดยใช้รูปแบบซิปปา). [Master of Education, Chiang Mai University, Chiang Mai: Thailand.
- Prasarnsuk, Viwat. (1998). The use of Thai language practice exercises for Prathomsuksa 4 students (การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4). Master of Education, Chiang Mai University, Chiang Mai: Thailand.
- Sankhym, Waraphorn. (2019). The development of the summary writing exercise of mathayomsuksa 2' students in Phothisamphanphitthayakarn school (การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร). Master of Thai Language Teaching, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University. Bangkok: Thailand.

- Satyopas, Sanit. (2002). The creation of a training exercise to teach auxiliary repairs to 1st grade hill tribe students with spelling pronunciation problems is unclear (การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่านออกเสียงตัวสะกดไม่ชัดเจน). [Research Report, Chiang Mai Teachers College, United Lanna College, Chiang Mai: Thailand.
- Sinthu, Alisa. (2020). The Development of 5W1H Question Technique Model in Problems of violence in Thai society on Health and Physical Education Learning Units for Grade 9 students (การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการตั้งคำถามแบบ 5W1H เรื่อง ปัญหาความรุนแรงในสังคมไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5). In the Suan Sunandha Rajabhat University Subsidy Research Report Fiscal Year 2020. [Online]. Retrieved December 8, 2021 from http://elsd.ssru.ac.th/ /arisa_si/pluginfile.php /55/block_html/ content/ร่างงานวิจัยฉบับสมบูรณ์20%282%29.pdf
- Srivaddhanapong, Jumpit. (2004). The results of the writing of a process-oriented article using social tactics on the writing abilities and social skills of Thai Major students (ผลการเขียนบทความแบบเน้นกระบวนการโดยใช้กลวิธีทางสังคมที่มีต่อความสามารถในการเขียนและทักษะทางสังคมของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่). Master of Education, Chiang Mai University, Chiang Mai, Thailand.
- Suksuwan, Kamonchanok. (2019). The development of exercise for primary iiiii – iv students to practice writing story based on picture skill (การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเรื่องจากภาพเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนเรื่องจากภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6). Master of Thai Language Teaching, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Bangkok: Thailand.
- Thongnuch, Kamonphorn. & Laksanasisi, Churairat. (2018). A comparison of capability in reading comprehension of matthayomsueksa1 students in Debsirin School between studying with 5w1h technique learning management and ordinary learning management (การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทพศิรินทร์ ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H และการสอนปกติ). Master of Thai Language Teaching, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Bangkok: Thailand.
- Thanyalaksanan, Sasithorn. (1999). Thai language teaching behavior in secondary school (พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา). Nakhon Ratchasima: Nakhon Ratchasima Rajabhat University.
- Thai-Uboon, Duangjai. (2011). Thai writing skills (ทักษะการเขียน) (3rd ed.). Bangkok: Chulalongkorn University.

- Thamwiset, Nilaporn. (2003). **The development of a practice form for writing spelling skills in the Maekod section for Prathomsuksa 4 students** (การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราแม่กดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4). [Master of Education Thesis, Rajakat Institute, Ubon Ratchathani University, Ubon Ratchathani, Thailand.
- Wongsiri, Sukanya. (2015). Developing a series of activities to promote creativity In writing imaginative stories, thai learning materials for 3rd graders (การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ในการเขียนเรื่องตามจินตนาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3). Master of Science, Thepsatree Rajabhat University,
- Yomdit, Chanchai. (2005). **Contemporary teaching techniques and methods**. Bangkok: Phab-Phim.